

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DIABLO

ATEŞ BÖCEĞİ

Michael Chu

DIABLO

~ Kısa Hikayeler ~

Ateş Böceği (Firefly)

Michael Chu

ÇEVİREN: CAN ARABACI

E-KİTAP: spiderh

spiderhkitap.blogspot.com.tr

ffını diliyorum, büyücü hakkında konuşacak çok şey var, ve sana onun hikâyesini hakkıyla aktarabilecek tek kişi de benim. Bu ve sonrasında bizi bekleyenler benim yüküm. Sonunda büyük bir gizem yok. Etrafımızı saran kırık duvarlar ve parçalanmış taşlara kazılı bu hikaye ve her ağızdan çıkan dedikodulu fısıltılarda tabii...

Fakat söz konusu büyü olunca hiçbir şey o kadar da basit değil; ve emin ol ki gördüklerin ve duydukların hikâyenin tamamını oluşturmuyor.

Burada, yatağında toparlanmaya çalışırken ve hekimler yaşayacağı konusunda beni ikna etmeye çalışırken, artık yitmekte olan geçmiş günlerin hatıralarına dalıp gitmekten ve bu büyük felakete işaret eden alametleri aramaktan başka yapacak pek işim yoktu. Onu herkesten iyi tanırım, hatta onun kendini tanıdığından bile; tabii o asla bunun doğruluğunu kabul etmeyecektir. Çağımızın en güçlü büyücüsü olabilir. Kalbi temiz, niyeti de iyidir hep, ancak gençliğin ve dehalığın getirdiği aptallık ve yenilmezlik hissi tarafından ele geçirilmiş gibidir. Çiğnemeyeceği kural yoktur ve yapmaması gerektiği ile yapamayacağı şeylerin söylenmesinden zerre haz etmez. Onu yıllar önce ilk tanıdığımdan beri böyledir bu.

Aynen bunun gibi bir günde...

* * * * *

Sahire Isendra, önüne kattığı genç bir kızla birlikte odama girdi. Birbirlerinden ateş ve buz gibi keskin bir şekilde farklıydılar. Isendra yeşil cübbesi ve altın takılarıyla soylu ve göz alıcıyken, kız ise bana etrafındaki şeylerle büyülenmiş, heyecanla sağa sola dönen, gözleri bir an bile duraksamayan kafasıyla bir kuşu andırıyordu. Raflardaki kitaplarım, garip sıvılarla ve tozlarla dolu şişeler ve fonksiyonları benim için bile gizemli olan mistik aygıtlardan gözünü alamıyordu. Kızın cübbesi lime lime olmuş bir paçavradan halliceydi, ter ve tozla kaplanmıştı. Caldeum pazarında gezinip zengin tüccarların peşine düşen dilencilerden biriyle rahatlıkla karıştırılabilirdi. Saçı, birbirine dolanmış kuru ve narin bir düğümdü ve kızın kalanı gibi toz ve çamurla kaplıydı. Güneşin altında bronzlaşmış bir teni ve çatlamış, soyulmuş dudakları vardı.

"Hmm, kız bu mu?" diye sordum Isendra'ya, önümdeki pasaklı kıza doğrudan bakarken.

Isendra kıza şüpheyle baktı. "Onu avluda buldum; Mattiz, Allern ve Taliya'yla düello yapıyordu." Sahirenin sesinden hoşnutsuzluk akıyordu. "Meydan okumasını pek bir hevesle kabul etmişlerdi."

"O kadar da kötü atlatmışa benzemiyor." dedim. "Peki ya diğerleri ne durumda?"

"Mattiz ve Allern'in tedavileri sürüyor. Taliya sadece onurunu yaralamış oldu."

Marifetlerinin tekrarlandığını duyan kız sırtımdan edemedi.

"Belki de böylesi daha iyi," dedim. "O üçünün bir tevazu dersine ihtiyacı vardı zaten. Onlarla sonra ilgilenirim."

"Ama benimle şimdi ilgileneceksin, yaşlı adam," dedi kız. Sesinde bir çocuğun kendinden eminliğinden doğan kesin ve otoriter bir tını vardı.

"Ah, konuşabiliyor demek." Isendra'yla birbirimize gülümsedik.

"Hem de nasıl," dedi Isendra soğukça. "Susmak bilmiyor."

"Sen kimsin?" diye buyurdu kız. "Beni buraya neden getirdin?"

"Ben Valtheek'im, Vizjerei'nin Yüce Konsey üyesi ve Yshari Mabedi'nin büyücü klanlarının efendisi."

Kız bunu sindirirken bir süre sessiz kaldı.

"Sen mi?" diye sordu sonunda.

Güldüm. "Söyle bana kızım, esas sen kimsin ve buraya neden geldin? Eminim ki buraya çıraklarımı revire göndermekten daha yüce bir amaçla gelmişsindir..."

"Adım Li-Ming. Ve bana kızım diyip durma," dedi kız. "Ben bir büyücüyüm."

"Cüretkâr bir iddia," dedim. Tarih boyunca en kötü nama sahip büyü kullanıcıları için kullanılan ve sıradan insanların korkuyla, mistik sanatlara aşına olanların ise dehşetle andığı bu unvanı kendine yakıştırmasına gülmek için kendimi tuttum.

"Sözlerden fazlası var bende," diye tehditkar bir biçimde uyardı Li-Ming.

Elimi yatıştırıcı bir şekilde kaldırdım. "Göster o zaman."

Daha konuşmayı yeni bitirmiştik ki güçlü ve ani bir rüzgar masamın üzerindeki parşömenleri, kitapları, mürekkep şişelerini ve diğer eşyalarımı dağıtarak esti; karman çorman bir şekilde yere

düştüler. İfadem sabit kaldı ve kız da bunu daha fazlasını yapmak için bir davet olarak algıladı. Li-Ming kollarını iki yana açtı ve yukarıya doğru kaldırdığı avuçlarından tavanı yalayan iki alev sütunu yükseldi; patlamadan yayılan sıcak hava dalgası saçını savurdu ve parlak alevler kahverengi gözlerinden yansıdı.

Omuz silkтім. "Bir hokkabazın numaraları bunlar."

Li-Ming'in çenesi öfkeyle kilitlendi. Ellerini indirdi ve alevler kaybolmasına rağmen yaydıkları ısı kalmaya devam etti. Kolu-nun başka bir hareketiyle göz kamaştıran kırmızı ve turuncu şeritler parladı ve masamın ortasında kavisler çizerek dans etmeye başladı. Kollarını tekrar salladı ve raflardan sıra sıra kitaplar fırlayıp havada dondular. Kitapları bir spiral halinde, sanki bir kasırgaya tutulmuşlar gibi kendi etrafında döndürmeye başladı; derken teker teker hepsini sıralayarak bir taht şeklini almalarını sağladı. Yüzü bana dönük bir şekilde tahtına oturdu.

Li-Ming kaşının birini kaldırdı ve ben de onun sessiz sorusunu yavaş, ölçülü bir alkışla yanıtladım.

"Elinden gelenin en iyisi bu mu, kızım?" diye sordum. Elimi savurduğumda masamın üzerindeki alevler yok oldu ve üzerinde oturduğu kitaplar da dağıldı. Li-Ming, kitaplarla birlikte yuvarlanmadan önce ayağa fırlamayı başardı. "İnsanlar kendilerine büyücü sıfatını yakıştıranlardan korkarlar. Zira dünyayı defalarca yok olmanın eşiğine getiren ve eğitimsiz güçlerini kendi çıkarları için kullanıp getiren de yine bu büyücülerdir. Yanan Cehennem'in şeytanlarıyla antlaşmalar yapan ve hepimizi felaketin eşiğine sürükleyen onlardı. Ölümü aldatan ve yaratılışın yapısını bozanlar da... Sense yaşlı bir adamın eşyalarını karıştırıp masasını aleve vermekten fazlasını yapmadın."

"Dahasını da yapabilirim," dedi kendini savunan bir şekilde. "Bir gün gelmiş geçmiş en iyi büyücü olacağım."

"Benim tecrübeme göre bir insan, o 'bir gün' için çok uzun bir süre beklese bile, o gün gelip çatığında büyük bir hayal kırıklığına uğrayabilir."

"Hiç Heron Nehri Vadisi'nin mucizesini duymuş muydun?" diye sordu bana.

"Orası hakkında bir hikâye duymuştum. Bir kuraklık ve işleri düzeltmeye çalışan genç bir kız hakkındaydı," dedim laubali bir şekilde. "Sanırım o kıza büyücü diyorlardı."

"İşte o büyücü benim," dedi Li-Ming gururla. "Son yağmurdan yana aylar geçmişti, Heron Nehri üç beş damla bir şey kalmıştı ve bütün tarlalar kurumuştı. Vadi halkı tanrılara yakarıp onları kurtarmalarını beklemekten başka yapılacak bir şey olmadığını düşünüyordu. Ama ben tanrıların yapmadığını yapabileceğimi biliyordum."

"Tanrılara saydırmadan önce biraz daha ihtiyatlı olmak isteyebilirsin," dedim.

Dediklerimi umursamadı bile. "Bulabildiğim tüm suyu çıkartmaya çalıştım. Yerin çok altındaki havuzlardan çektim ve nehir yatağında kalmış, çatlamış toprak boyunca ilerleyen son bir akıntıdan yararlandım. Hepsini alıp rüzgara kattım ve bir fırtına yaratmaya çalıştım. Başta bir şey olmadı ve insanlar gelip kollarımı sallayıp yağmur için dua eden aptal bir kız olduğumu söyledi. Ama ben biliyordum. Saatler geçti ve bulutsuz gök bir anda karardı. Az önce orada olmayan silik gri bulutlar belirdi, bütün göğü kaplayıp güneşi bile arkalarına sakladılar. Gecenin rengine büründüler, yağmuru taşıyan bulutlar vadi boyunca gölgelerini bıraktılar ve sonra, az önce bana gülen herkes inanmaya

başladı. Gök gürültüsünün sesi her yönde yankılandı ve şimşeklerin parlaması bulutları içten aydınlattı. Hava nemliydi ve sis dağlardan aşağı doğru inerken oluşan rutubeti tenimde hissedebiliyordum. Sis önce çiselemeye başladı, çiseleme yağmura dönüştü ve o da birden sağanak oldu! Toprak kana kana içti ve Heron Nehri bir kez daha dolup taşıtı. İşte benim gücüm bunlara kâdir!"

Isendra kuşkuluydu. "Hiçbir çocuk böyle bir şeyi yapamaz."

"Senin yeteneklerinin ötesinde olması benimkinin yetmeyeceği anlamına gelmez," dedi Li-Ming kendinden en az yirmi yıl daha tecrübeli sahireye.

"Ben de bir zamanlar senin kadar şüpheliydim," dedim Isendra'ya, "ama sonra gerçeği öğrendim, kızın dedikleri doğru. Tabii bazı detayları atladi anlatırken, ama..."

Li-Ming'in yüzündeki sırıtiş bir anda silindi, ancak çenesi hâlâ küstah duruşunu koruyordu.

Anlatmama devam ettim. "Yağmur yağıp geçtikten sonra, sonraki aylarda kuraklık geri döndü ve öncekinden de kötü bir şekilde üstelik. Vadinin halkı suçlayan parmaklarını büyücüye çevirdi ve bütün suçu onun omuzlarına yıktılar."

Li-Ming bu sefer sesi yumuşamış bir şekilde konuştu, "Öncesinde beni övenler bu sefer benim kovulmamı istedi. Babam ve anem de kabul etti. Oysa ki sadece yardım etmek istemiştim, öyle olacağını bilmiyordum."

"İnsanlar büyücülere güvenmiyor. İdrak edemediği şeyden korkuyorlar. Yshari Mabedi'nde eğitim görmüş öğrencilerden herhangi biri kalkıştığın işin tehlikesini öngörebilirdi." Kıza doğru gülümsedim. "Yine de o öğrencilerden herhangi biri senin yaptı-

ğını yapmaya kalkışsaydı başarılı olacaklarından feci halde şüpheliyim."

Li-Ming tavrımdaki değişikliği farkettili. "O zaman beni de eğit."

"Bunu çoktan değerlendirdim zaten, gücünü de bizzat gördüğüm göre burada bir öğrenci olmanın sana uygun olup olmayacağını bilmiyorum. Öğreneceğin, daha da önemlisi unutman gereken çok şey var ve buna katlanabileceğinden çok da emin değilim."

"Nasıl böyle dersin? Bütün çıraklarınızdan daha güçlüyüm. Git, çağır onları da göstereyim! Eğer isteğin buysa seninle bile dövüşürüm, yaşlı adam. Bana farketmez. Burada eğitim görmek için denizi ve çölü aşp geldim ve göreceğim de."

"Kararı verecek olan sen değilsin. Son sözü söyleyen ben olacağım," dedim.

"İzin ver ona ben öğreteyim," dedi Isendra ansızın.

"Ciddi misin?" diye sordum.

Li-Ming kuşkulu bir şekilde sahireyi süzüyordu.

"Bu kızda bir şeyler var. Dediğin gibi, belki de dediğin gibi hamurunda yoktur; ancak senin gibi ben de kızın potansiyel sahibi olduğunu görebiliyorum ve bir gün ona ihtiyacımız olduğunda, onu eğitmeden yolladığımızı pişman olabiliriz." Isendra gülümsedi. "Ve belki onda biraz da kendimi görüyordumdur."

Li-Ming başını iki yana salladı. "Ben seni istemiyorum. Yaşlı adamın öğretmenim olmasını istiyorum."

Isendra kaşlarını çatı. "Teklifimden memnun olmalısın. Sen daha ebeveynlerinin zihninde tomurcuklanan bir fikirken ben

Cehennem'in Lordları'na karşı savaşı gidiyordum. Bütün o çileyi şımarık bir çocuğa büyü öğretebilmek için çekmedim, ancak yine de sana son teklifim budur."

"Ve benim cevabım da hayır," dedi Li-Ming.

Bu birlikteliğe izin verip vermemeyi sorgularken sessiz kaldım. Isendra'nın becerileri eşsizdi, neredeyse bana eşti ve genç kızın ilgisini ve dikkatini çekecek tecrübeye de sahipti. Ancak bazı endişelerim vardı.

"Susun, ikiniz de," dedim ayağa kalkarken. "Isendra'nın elemental büyü bilgisi benimkiyle bile yarışır ve inanıyorum ki ikiniz aranızda birçok ortak nokta da bulacaksınız. Senin için daha iyi başka bir öğretmen yok. Yerinde olsam, Isendra'yı bu tekliften caydırmamış olmayı umardım. Ya onu öğretmenin olarak kabul edeceksin ya da tek başına ne kadar ilerlediğini göreceğiz. Tarih, yaptıkları unutulup gitmiş, iz bırakamamış büyücülerle dolu ne de olsa."

Li-Ming dudağını ısırıldı. "Bu konuda hiç söz hakkım yok mu?"

"Hayır," dedim. "Yok."

* * * * *

Bu ilk tanışmamızdı ve hâlâ çok net bir şekilde hatırlıyorum. Isendra, Li-Ming'in öğretmenliği rolünü benimsemişti. Genç kız için bir akıl hocası haline gelmiş ve Li-Ming de sahireye karşı derin bir saygı gütmeye başlamıştı. Birbirlerine Isendra ve benim başta tahmin ettiğimizden çok daha fazla benziyorlardı. Fakat Li-Ming'in Isendra'nın bildiklerini tüketmesi çok da uzun sürmedi. Bu noktada ilişkileri değişti ve Li-Ming, sahireyi bir öğretmenden çok eşitiymişçesine görmeye başladı. Isendra da

değişiyordu ve bu beni endişelendiriyordu. Li-Ming'in davranışlarına fazla hoşgörölü davranıyordu. Öğrenecek yeni bir şeyi kalmayan Li-Ming, sonunda merakının pençesine düştü ve asıl problemler de o sırada başladı.

Li-Ming'i kütüphanenin çalışmak için fazla tehlikeli olan yazıtlarının olduğu yasaklı bölgede yakaladığımnda, bu konuda bir şeyler yapmam gerektiğini anlamıştım. Isendra'nın tüm itirazlarına rağmen Li-Ming'in eğitimini üstlendim ve gözümü üzerinde tuttum. Onun ilgisini çekebilecek daha kabul edilebilir çalışma alanları sunup onları takip etmesini umdum ve hayatına bir düzen getirmeye çalıştım.

Li-Ming'in sorumluluğundan azat edilen Isendra, onu Yshari Mabedi'nde tutacak pek az şey bulabildi ve günlerinin çok azını burada geçirdi. Hâlâ muazzam bir dosttu tabii, tavsiyelerini paha biçilmez bulduğum bir dost. Üçümüz tekrar bir araya geldiğimizde aradan birkaç yıl geçmişti ve Isendra, Mabet'ten ve eski öğrencisinden çok uzakta bir hayat kurmuştu kendine.

Keşke onun tavsiyelerine şimdi başvurabiliyor olsaydım...

* * * * *

Yazın (her zaman olduğu gibi) yerini bahar ve kışın daha soğuk günlerine bırakması gerekirken, aradan bir yıl geçmesine rağmen bunaltıcı sıcaklar imparatorluğun güneyinden, kuzeydeki Kuru Bozkırlar'a kadar hâlâ devam etmekteydi. İmparator II. Hakan'ın hükmünün daha başlarıydı, ancak batıl inançlılar şimdiden bu sıcakların onun hükümdarlığı için kötü bir alamet olduğunu fısıldamaya başlamıştı. Çölde bile hava öncekinden çok farklıydı. Amansız sıcak her şeyi kavururken, kum fırtınaları ve çöl kasırgaları kavrulmuş toprakları biçmeye devam ediyordu.

Uçsuz bucaksız kum denizleri de adlarının hakkını veriyordu doğrusu. Kum tepelikleri yer değiştirip sürekli hareket halinde olan bir manzara yaratmaktaydı; devasa taş kütleleri sanki kanla lekelenmiş canavar dişleri gibi sarıdan kırmızıya dönmüş, eti ve kemiği parçalayabilecek kadar sivri kenarlarıyla kumdan fırlıyordu. Çöl, kasabaları bütün bütün yutup geriye sadece çıplak, taş temeller ya da eskiden evlerin durduğu yerde birkaç kilden tuğla bırakıyordu.

Başka bir yıl daha geçti ve yaz tüm sıcakıyla devam etti. İmparatorluk soluyordu. Isendra'ya bu hava koşullarına neden olabilecek durumları araştırması için bir mesaj yolladım ve yanıma Li-Ming'i de alıp kendi araştırmamızı yapmak için Caldeum'a, çölün kalbine doğru yola çıktık.

Yolculuğumuza başladıktan birkaç ay sonrasında eve dönerken, elde ettiğimiz cevaplardan çok yeni sorumuz vardı elimizde. Li-Ming ile deve sırtındaki yolculuğumuz, bizi koşulların mesken tutmaya müsait olduğu, ancak pek de kolaylık sağlamadığı Lut Bahadır'a (Uç Bölgeler'in en büyük kasabalarından birisine) getirmişti. Sıcagın adeta kendi iradesi vardı. İçine işleyip derinin altına nüfuz ediyor ve soğuğa dair anılarınla beslenip onları senden alıyor gibiydi. Ben kapüşonunu kafama çektiğim hafif, pamuklu bir cübbe giyiyordum; uluyan kum fırtınalarından yüzümü korumak için bir de bez parçası çekmiştim ve sadece gözlerim açıktaydı. Li-Ming ise o sıralar artık genç bir kadın haline gelmişti. Çocuksu saflığının izleri yüzünden silinmişti ve yüzünde çoğunlukla ciddi bir ifade, bazen de üzerinde iyice çalışılmış çarpık bir gülüş vardı. Sıcığa rağmen üzerinde en nadide cübbe-leri vardı ve kendini bir parça büyüyle rahatlatmaktaydı.

"Arayışımızın sonuna geldik Li-Ming ve buna rağmen hiç bitmeyen yazın gizemini çözmeye hâlâ yaklaşabilmiş değiliz," dedim develerimizi sürerken.

"Açıklayamıyorum, Usta. Bir şeyin çölü tükettiğine inanıyorum. Gerçekliğin sınırları zayıflıyormuş gibi sanki, hani rüyadayken ufka baktığında olduğu gibi..." dedi.

"Belki de altımızda yatan erimiş taş ve ateş okyanusunu algılıyorsundur."

"Ya da tepemizde asılı olan güneşi?" diye çıkıştı. "Dediğimi hafife alıyorsun, ama bu havanın doğal bir nedeni olmadığına eminim. Şehirdeki arşivleri taradığımda—"

"Yshari Mabedi'nden ayrılmanın yasak olduğu düşünülürse bu büyük bir başarı bak."

Bana solgun bir bakış attı. "Hava durumuyla ilgili kayıtları inceledim. Bu kadar uzun süren bir sıcak dalgasına dair hiç bilgi yok. Eğer bir an önce sonlanmazsa, Dahlgur Vahası'nın kuruması an meselesi."

"Bu konuda hemfikiriz."

"Ama bundan fazlası da var," dedi Li-Ming. "Havada daha önce hiç hissetmediğim bir şey var. Soğuk olması gerekirken değil; rüzgarların sakın sakın esmesi gerekirken fırtınalar kopuyor."

"Herhangi bir açıklama olmamasına rağmen bir açıklama arıyor olabilir misin? Bu dünya ve ötesindeki yıldızlar hakkındaki tüm bilgimize rağmen, bütün bu olanlar bir kar ve buzul çağı kadar normal olabilir. Benim kadar uzun süredir yaşamadığın için bu evrenin gizemleri sana taze geliyor olabilir."

"Eğer gerçekten böyle düşünüyorsan neden buradayız, Usta?" diye sordu.

Güldüm. "Buna diyecek bir şeyim yok işte."

Li-Ming önümüzde süzülen kasabaya doğru baktı. "Bizimkisi muazzam büyüye sahip bir dünya. Dehşet Toprakları'nı düşün mesela. Koca bir bölge tamamen yok olmuş ve kim aynen bu şekilde başlamadığını söyleyebilir ki? Cehennem'in Efendileri bu topraklar üzerinde yürüyeli neredeyse yirmi yıl olmuş. Isendra bana hiç gerçekleşmeyen o istiladan bahsetti. Belki de bu sefer gerçekten bir istila geliyordur."

"Bazen kaderini kucaklamaya o kadar hazırsın ki bu uğurda dünyamızın başına bir felaket geldiğinde sevineceksin diye endişeleniyorum," dedim.

"Bu benim kaderim. Ve öyle ya da böyle gerçekleşecek," dedi.

Li-Ming böyle düşünüyordu ve Isendra da onun fikrine katılıyordu. Onun inancına göre, aynen Isendra'nın kendinden önce yaptığı gibi dünyamızı Cehennem'in istilasına karşı koruyan kişi olacaktı. Bu fikre kütüphanedeki kitaplardan birinde saklı bir kehanetten kapılmıştı; kitap, Cehennem'in Efendileri'nin dönüş alametlerini detaylı bir şekilde anlatıyordu. Isendra, beni sık sık kehanetin doğruluğuna inandırmaya çalışmıştı; olası tehlikeye karşı gözümü yummamış olsam da şüphelerim vardı doğrusu.

Li-Ming'in bir çok yeteneği vardı, ancak şüphesiz ki en büyük marifeti büyüü okuyabilmektir. Kavrayışı yüksek bir kızdı ve büyülerin içindeki gizli yapıları bulmak onun için çok doğaldı. Bir keresinde ona, onun görüşüne sahip olmanın nasıl bir duygu olduğunu sordum. Bana büyüün görünmez ipliklerini tarif etti ve mistik güç barındıran auraların büyü yapmakta olan büyü kullanıcılarının etrafında nasıl döndüğünü... Ve nasıl bir büyü

yapıldıktan sonra geride, güneşe baktıktan sonra gözünün önüne gelenler gibi yeşil ve kırmızı noktalar bıraktığını. Bu yeteneği sayesinde büyüün kokusunu, tadını, görüntüsünü ve hissini bilebiliyordu. O yüzden eğer Li-Ming bana bu sonu gelmez yazın ardında bir ölümlünün ya da daha büyük bir gücün olduğunu söylüyorsa, bana da inanmak düşüyordu – zira benim kendi vardığım çıkarım da buydu zaten. Fakat bu düşüncemi kendime sakladım, çünkü eğer doğruysa, bunun ne anlama geldiği beni endişelendiriyordu.

Caldeum, çölün diğer kısımlarının üzerinde kalan uzun, düz bir ovanın tepesine kurulmuştu. Ova düz yamaçlarla sona eriyor ve yamacın dibinde de Lut Bahadır yer alıyordu. Kasabanın duvarlarının üzerinde yel değirmenleri sakın sakın dönmekteydi, ancak bir çoğu azgın rüzgarlar tarafından hasar görmüş ve lime lime olmuştu. Kararmış ve paramparça tenteler, güneşten biraz koruma sağlasın diye kil çatılardan çıkan tahta kirişlere gerilmişti; yine de gölge bile güneşin amansız ışınlarını kesmek konusunda çok az iş başarabiliyordu. Neredeyse herkes, aynen benim de yaptığım gibi, suratlarını kapatmıştı; o yüzden tek görebildiğim, gözlerindeki ifadeydi: Korku ya da umutsuzlukla dolu gözler.

Kasaba ölüyordu...

Li-Ming favori büyülerinden birine başvurmuştu; kalın bir buz tabakası etrafında dönüp duruyordu. Daha doğrusu sözde öyle olması gerekiyordu, ancak buz, büyücünün yarattığı hızla eridiğinden, göze görünen, aslında Li-Ming'in buza benzeyen bir sisle çevrilmiş olmasıydı. Devesinden aşağı atlarken üzengiye basmak yerine görünmeyen bazı esintiler tarafından taşınarak eyerden aşağıya, yumuşak zemine doğru süzüldü. Bu hareketi sokadaki insanların da bakışlarını üzerine çekti.

"Büyüyü bu kadar pervasızca kullanmak zorunda mısın?" diye sordum sıkkın bir şekilde.

"Sıcak dayanılmaz derecede, Usta. Sen nasıl dayanıyorsun aklım almıyor," dedi.

"Dayanıyorum, çünkü zorundayım," dedim deveden aşağı inerken. "Bu tavrın yüzünden bize pek de dostane yaklaşmayacaklar."

"Benim davranışlarımı sadece beni azarlama fırsatı yakaladığında önemiyeorsun," dedi Li-Ming.

"Peki bu kadar sık olması benim suçum mu?"

Bütün itirazlarına rağmen benimle birlikte yürürken büyülerinin dağılmasına izin verdi. Etrafını sarmış olan hafif nem de adeta çöl tarafından kana kana içilmiş gibi hiçliğe karıştı.

"Gözlemlemek ve sorular sormak için buradayız, daha fazlası için değil," diye hatırlatma yaptım.

"Gözlemle ve soru sor. Fazlasını değil," diye tekrarladı Li-Ming.

"Develerle ilgilen," dedim, oltaya gelmeden.

"Gözlemleyeceğimi sanıyordum."

"Develerle ilgilendikten sonra," dedim. "Ben gidip Isendra'yı bulacağım."

"Isendra da burada mı?" Li-Ming'in suratı aydınlandı.

"Evet. Şimdi burada kal," dedi. "Ha, bu arada, Li-Ming?"

"Evet, Usta?" diye sordu meraklı bir şekilde.

"Beladan uzak durmaya çalış."

Li-Ming sırtıttı.

Batıdan doğuya doğru esen bunaltıcı rüzgarlardan kanyonun kenarında olmasıyla korunan Lut Bahadır, başka bir yönden esen rüzgarlara karşı tamamen korunmasızdı. Kasaba halkının bir nevi rüzgarkıran yapmaya çalıştığına dair ipuçları vardı, ancak belli ki şiddetli rüzgarlara çok dayanamamıştı o da. O gün rüzgar da doğudan esmekteydi, ancak dışarıda olmanın tehlikeli sayılabileceği kadar kavurucu bir rüzgar değildi. Li-Ming develeri kuyunun yakınına bağladı ve kenarından aşağı doğru baktı. Benimse boş olduğunu görmek için bakmama bile gerek yoktu. Eldeki az miktardaki su çoktan testilerde saklanmaya başlanmıştı, artık ondan da geriye ne kadar kaldıysa. Sahirenin nerede olduğunu sormak için, parçalanmış bir tentenin deliklerinden güneş ışığının süzüldüğü gölgesinde beyhude yere serinlemeye çalışan adamlardan birinin yanına gittim.

Aniden yer yükseldi ve altımızdaki toprak dalgalandı; sertçe sendeleyerek sert toprağa kapaklandım. Kafamı kaldırdığımda Li-Ming'in kollarını omzuna kadar kaldırdığını ve parmaklarının bir kuklayı hareket ettiriyormuş gibi hareket ettiğini gördüm.

Bu onun işi olmalıydı.

"Li-Ming! Ne halt ettin sen?" diye bağırdım sarsıntı devam ederken.

"Buraya gelip kendin görmelisin," dedi gururla kuyuyu işaret ederken. Altımızdaki toprak hâlâ zangırdarken kuyunun ağzına kadar yürüdüm. Kuyunun kenarından eğilip baktığımda, kuyunun dibindeki kurumuş kabuktan sızmaya başlayan suyun o hafif parıltısı gözüme çarptı. Li-Ming kasabaya hayatta kalabilmeleri için gerekli olan suyu getirmişti.

"Suyu çok derinlerde buldum, muhtemelen Dahlgur Vahası'nı besleyen bir yer altı nehri. Onun yolunu biraz saptırıp kuyuya yönlendirdim. Bu kasaba—"

"Yeter," dedim sertçe. "Sana buraya sadece gözlemlemek ve sorular sormak için geldiğimizi söylemiştim. Başka bir şey için değil."

"Ama yapabileceğimiz şeyler var, Usta. Yeni bir rüzgarkıran yapabiliriz ya da kum fırtınaları tarafından kırılanı tamir ederiz. Sen hep başka bir şey yapmamamızı söylersin. Ama eğer bu insanlara yardım etmeyeceksek bu yeteneklerimizin ne anlamı var ki?" dedi. "Bir süredir düşünüyorum da, Usta, belki de büyü gücümüzle bu sıcak havayı tersine çevirip bitmek bilmeyen yazı sonlandırabiliriz."

"Öyle bir şey yapmayacağız. Bu bizim işimiz değil ve en çok da senin bu kadar büyük ölçekli hava olaylarına kalkışırsak neler olabileceğini biliyor olman gerekirdi," diye azarladım onu. "Yoksa ailenin yanından sürülme sebebini bu kadar çabuk mu unuttun?"

"O zamanlar olduğum ufak kız değilim. Tonla yeni şey öğrendim. Ve bu insanların bu cefayı çekmesine de izin vermeyeceğim!" dedi Li-Ming. "Neden yardım edemeyeceğimizi söyle bana. Neden bu yanlış bir şey olsun ki?"

Artık içindeki suyla çağıldayan kuyuyu işaret ettim. "Bu su nereden geldi? Nereye gitti? Vahadan buraya akan suyun bir bedeli olmayacak mı sanıyorsun? Hiçlikten bir şey yaratamazsın. Tek bir sorunu çözerken başka on sorun daha yaratıyorsun." Li-Ming gençti ve kendisini detayları düşünerek yormayacak kadar pervasızdı. Dürtülerine göre hareket edip sadece anı düşünmüştü.

"Su zaten buradaydı, Usta. Bu insanlar zaten kuyuyu daha derine doğru kazabilirlerdi, ben sadece işlerini kolaylaştırdım."

"İyi niyetin gerçekten takdire şayan, Li-Ming, ama biz büyücüler bunu yapıp duramayız. Evet, büyümüzü insanlara yardım etmek adına kullandığımız zamanlar da var, ama bu sürekli olmaz. Harekete geçmeden önce oturup durumu iyice bir tartmamız gerekir. Bu tartışmaya açık bir konu değil, beni dinlemen gerek."

"Fakat Li-Ming haklı," dedi bir kadın sesi cevap olarak.

"Isendra!" diye çığlık atarken sahireyi sıkıca kucaklamak için kadına doğru koştu Li-Ming.

"Bu bizim veya senin derdin değil," dedim. "Li-Ming, izin ver de Isendra'yla bir konuşayım. Yalnız olarak."

Li-Ming kaşlarını çatı ve konuşmak için ağzını açtı, ancak son anda fikrini değiştirerek bizi yalnız bıraktı ve yeni su kaynağına ellerinde testilerle koşan kadın ve erkeklere katıldı. Aralarına karışırken onu uzaktan süzmeye devam ettim.

"Eğer bu insanlar umurumuzda değilse neden buradayız?" diye sordu Isendra.

"Bazen birbirinize çok fazla benziyorsunuz," diye homurdandım. "Aynısını o da söyledi."

"O ne alemde peki?"

"Yıllar onu pek de değiştirmede. Onunla tanıştığın ilk günkü gibi tez canlı hâlâ. Onu eğitmeyi kabul ederek hata mı yaptık diye düşünüyorum bazen."

"Durumu olduğu gibi bırakmaya razı gelmiyor. Bu insanlara daha iyi koşullar vermek istiyor."

"Li-Ming yaptıklarının bedelini düşünmüyor. O anı yaşarken senin ve benim gibiler geleceği düşünmek durumunda. Bizim de yükümüz bu, büyücü klanlarını yönetmek..."

"Li-Ming haklı olabilir. Üçümüz bugün yaşamakta olan en güçlü büyü kullanıcılarıyız. Aramızda kalsın ama, neden bu kavurucu yazı bitirip mevsimleri normal akışına geri çevirmiyoruz?"

"Bu dediğın duygusalca davranmayı öneren bir fikir, mantığının sesi değıl," dedim. "Hava durumunu değıştiremeyiz. İşe yaramayacaktır."

"Li-Ming olsa öyle demezdi," dedi Isendra.

"Sen Li-Ming değılsin. Ve o ahmak bir kız çocuğu henüz."

"Sen hâlâ bir kız çocuğu görüyorsun onda, bense bu dünyanın kurtuluğu olabilecek bir kadın görüyorum."

"Kehanet. Kader." Omuz silktim. "Yarının ne getireceğini kim bilebilir ki? Eğer bütün o dediklerin gerçekleşirse, sen ve ben bunlarla yüzleşeceğız, belki Li-Ming de bizimle birlikte savaşıacak. Ancak bunu tek başına sırtlanabilecek tek kişı o değıl. Ayrıca o kehanetlerin ne kadar doğru olduğunu nereden bilebiliriz ki? Cehennemin Efendileri sözde yirmi yıl önce saldırmalıydı. Asıl en büyük korkumuz kendimizden olmalı."

"Yaşılandıkça çekingen bir adam haline geldin bakıyorum," dedi Isendra.

"Ve sen de pervasız bir kadın oldun çıktın," dedim. "Müdahale etmeyeceksin."

"Yapmam gerekeni yapacağım," dedi Isendra, gitmek için arkasını dönerken. "Senin de öyle yapacağından şüphem yok."

Isendra gittikten sonra Li-Ming'i izlemeye devam ettim. Sıcaktan bayılmış bir çocukla ilgileniyordu. Ateşi var gibiydi; yanakları kıpkırmızıydı, boncuk boncuk terlemişti. Li-Ming bir büyü yaptı ve ellerinin etrafındaki hava buz kesti. Ellerini çocuğa doğru doğrulttu, çocuğun suratına yapışmış saçlar dalgalandı ve çocuk zayıf ama rahatlamış bir şekilde iç çekti.

"Teşekkür ederiz," dedi çocuğun annesi. "Diğerlerinin konuştuklarına kulak misafiri oldum, hem kuyumuzu hem de oğlumu kurtardın. Bu bana yanlış bir hareketmiş gibi gelmedi."

Li-Ming gülümsedi, ancak benim yanıma ulaşana kadar suratındaki o gülümseme çoktan solmuştu.

"Bu insanlar ölecek," dedi.

"Olabilir. Ama bizim müdahil olmamız bile bunu önleyemeyebilir."

"Asla bilemeyeceğiz, değil mi?" dedi Li-Ming kahverengi gözleri benimkilere kilitlenirken. "Onların yüzleri rüyalarına dadanacak mı?"

"Onları ve çok daha fazlası. Bu bizim lanetimiz, Li-Ming, ve bu acıyla yaşamayı öğreneceksin." Elimi nazikçe omzuna koydum. "Gidelim..."

* * * * *

Son konuştuğumuzda sana bu hikâyenin çoğunu anlattığımı biliyorum, ama Li-Ming'le ilgili kısımlara hiç değinmemiştim; o sıralar endişem Isendra'dan yanaydı. Şüphesiz ki hareketlerimin

haklı olduğu konusunda bana katılıyorsundur, ben bir canavar değilim ne de olsa. Bu tarz durumlarla karşılaştığımızda hep olduğu gibi, Li-Ming'in istediği şekilde davranamıyor ve Lut Bahadır halkına yardım edemiyor olmak beni üzüyordu. Sıkça yaşadığımız bir tartışmaydı ve ben onun bildiğinden daha çok sempati taşıyordum bu duruma karşı.

Seninle ilk tanışmamız da bundan çok kısa bir süre sonra ger-
çekleşti, Isendra'nın ne yapacağı beni endişelendiriyordu; zira bu meselenin burada kapanmamış olduğundan emindim.

Sanırım sen hikâyenin sıradaki kısmını gayet iyi biliyorsundur, hatta belki benim bile bilmediğim detayları... Yanılmıyorsam Li-Ming hepimizi mahveden o yola dönmeye karar verişinin ilk adımlarını bu sırada attı.

* * * * *

Aylar sonra, gecenin bir yarısı odamın kapısı gıcırdayarak açıldı ve Li-Ming içeri girdi. Kapıyı çalmak gibi bir alışkanlığı yoktu, artık alışmış olduğum bir başka tuhaf alışkanlığıydı. Son zamanlarda yanıma pek uğramaz olmuştu ve şu an da uykusundan henüz uyanmış gibi gözüküyordu. Normalde kusursuz bir şekilde tuttuğu cübbesi, üzerine aceleyle geçirilmiş gibiydi ve gözlerinde onu rahatsız eden bir şeyin izi vardı.

"Sen de hissettin mi?" diye sordu.

"Hiçbir şey hissetmedim."

"Doğuda çok büyük kudrete sahip bir büyü yapıldı. Buradan çok uzakta değil. Gitmemiz lazım," dedi Li-Ming. "Bir şeyler olduğunu hissettim."

"Sabah yola çıkabiliriz," dedim.

"Dinlenmeye bu kadar mı ihtiyacın var yaşlı adam?" dedi sinirli bir şekilde, ancak bir anda ciddi bir tona büründü. "Büyüyü yapan Isendra'ydı, Usta."

Sessiz kaldım, konuşmaya çekiniyordum ama sonra yumuşadım.

Yshari Mabedi'ni geride bırakarak rotamızı Lut Bahadur'a doğru çevirdik. Bitmek bilmeyen yaz başlayalı beri üçüncü kışta olmalıydık, ancak gece havası gün ortası kadar sıcak ve kuruydu; tek tesellimiz güneşin bu durumu daha da çekilmez hale getirmek üzere ortada olmayışydı. Yine de sanki bir cam üfleyicinin fırınının yanında duruyormuşum gibi hissediyordum. Vücudumdan aşağı ter boşanırken cübbem de iyiden iyiye derime yapışıyordu.

Yol boyunca Li-Ming ağzını bile açmadı.

Biz vardığımızda Lut Bahadur'da sessizlik hakimdi. Bu saatte bile kum ve toz kaldırarak esen rüzgar dışındaki tek ses, her kulübenin girişine asılmış kumaş ve deri parçalarının çıkarttığı boğuk çırpınma sesiydi. Evlerin fenerleri yanık olmasına rağmen sokakta tek bir kişi bile yoktu. Fakat birden aklımda başka bir fikir peydahlandı.

Hava soğuktu.

Kasabaya girdiğimiz anda omuzlarımdan kollarıma yayılan bir titreme geldi. Soğuk rüzgar vücuduma çarptığında, varlığını tatmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki başta bir kabullenemedim. Sonraysa kaslarım yavaşça gevşedi ve sonsuz sıcak yüzünden oluşan gerginlik nazik esintiyle birlikte yavaşça yok oldu.

Li-Ming, kasabanın içine doğru yollamak için ışık küreleri çağırırdı; küreler gözden kaybolurken yanıp sönen ışıkları, yeri ve ya-

nından geçtikleri binaları aydınlattı. Bu yepyeni bir şeydi, daha önce hiç böyle bir büyü görmemiştim.

"Bu da ne?" diye sordum.

Li-Ming sorumu duymazdan geldi. "Havadakini hissedebiliyor musun?"

"Evet, soğuk," dedim.

"Hayır, onu değil," dedi Li-Ming. "Havadaki elektrik akımını kastediyorum. Hiç bu kadar güçlü bir şekilde hissetmemiştim, o yüzden başta sebebinin büyü mü yoksa başka bir şey mi olduğunu anlayamadım." Sessizleştğinde içinde yükselen endişe dalgasını hissedebiliyordum.

Onu kıvrımlı yollardan bilhassa ilerlerken, dönemeçlerden dönerken takip ettim. Geç olduğunu düşünüyordum, uykudaki bir kasaba için fazla sessizdi ortalık. Kumaş tenteler rüzgar ölüerken sessizce son bir kez çırpındı. Sert topraktaki ayak seslerimiz dışında başka bir ses yoktu. Gergin bir şekilde atan kalbimi duyabiliyordum neredeyse... Li-Ming ile birlikte terk edilmiş sokaklarda yürüdük, ta ki sunta bir kapının önüne gelip de onu itene kadar.

"Ne yapıyorsun?" diye tısladım; eğilerek kapıdan Li-Ming'in ardından geçerken toprakta çizmelerimin çıkarttığı çatırdamanın farkında olarak.

Li-Ming'i azarlamak için ağzımı açıp da elimi omzuna doğru attığımda kelimeler boğazıma takıldı ve elim donakaldı. Evin içinde zaman donmuş gibiydi. Bir adam, kadın ve çocuk genişçe bir masanın etrafında oturuyordu, ancak belli ki bizim evlerine bu ani ve davetsiz ziyaretimizin farkında değillerdi. Daha çok soğuk, hareketsiz heykellere benziyorlardı. Kadının dudakları

telafluz etmekte olduğu bir kelimenin yarısında kalmıştı, söylemeye niyetlendiği şeyi asla tamamlayamayacak bir şekilde. Adam ise çocuğa doğru uzanıyordu, kolu masanın üzerinde asılı kalmıştı. Masadaki yemekleri yeni pişirilmiş ve servis edilmişe benziyordu, ama sıcaklıktan eser yoktu. Sanki ay ışığı önümdeki sahneden bütün renk ve yaşam enerjisini çekip almış gibi duruyordu.

"Burada ne olmuş böyle?" diye fısıldadım.

"Emin değilim," dedi Li-Ming odada volta atarken; gözleri büyüü enerjilerin bıraktığı görünmez izleri takip ederken sağa sola kayıyordu. "Büyünün şekli zamanla kayboluyor. Bir fırtınanın boyutunu, fırtına geçtikten sonra yerdeki birikintilerden ve geride kalmış bulutların şeklinden tahmin etmeye benziyor bu."

Önümdeki sahneye daha fazla bakmak istemediğim için dışarı çıktım ve Li-Ming'in de çıkmasını bekledim. Birkaç dakika sonra çıktı da...

"Havadaki ısıyı emerek soğutmaya çalışmış, ama büyüünün kontrolünü kaybetmiş. Soğuk kontrolden çıkınca havayı dondurmuş."

"Kim?" diye sordum, cevabı biliyor olsam da.

"Isendra. Onun büyüü dokusunu biliyorum, seninkini de bildiğim gibi. Ayrıca burada yapılan büyüünün benzerine cüret edebilecek büyüücü sayısı da sınırlıdır."

"Nasıl?"

"Yeterince güçlü değildi. Başta işe yaramış gibi görünebilir, ama onun için fazla güçlü hale gelince büyüünün asıl yapısı zayıflamış ve kontrolden çıkmış." Li-Ming'in sesi titredi. "Bu benim hatam."

"Isendra'nın yardımımıza ihtiyacı olabilir," dedim. "Onu bulmalıyız."

Li-Ming arayışımıza yardım etmesi için uçan kürelerinden birini daha çağırdı, ancak girdiğimiz her evde bizi aynı manzara karşıladı: Bir heykeltıraşın atölyesine ya da mezarlığa girmişiz gibi hareketsiz, donmuş ev sakinleri. Isendra'ya dair bir ipucu bile yoktu.

Onu bulduğumuzda aşağı yukarı bir saat sonrasıydı. Kulübe diğerleri gibiydi, ancak Li-Ming kendinden emindi. Tahta kapıyı ittirip açmadan önce bir an duraksadı. Ben de peşinden girdim.

İçerisi bu sefer farklıydı. Diğer evlerde meşum bir dinginlik varken, burada vahşi bir mücadele olduğu kesinlikle belliydi. Duvarları kaplayan çamur tuğlaların üzerinde kocaman siyah yanıklar vardı. Masa ve sandalyeler ve diğer mobilyalar yanmış, dağılmıştı ve ortamı bastıran kül kokusu yoğundu. Burada bir şeyler hissedebiliyordum, ama bu his Li-Ming'in hissettiğinden farklıydı; bu, kolumdaki tüyleri diken diken eden ilkel, iç güdüsel bir tepkiydi. Derken görmekten korktuğum sahneyi gördüm: *Isendra*. Özensiz bir şekilde kenara fırlatılmış bir bez bebek gibi saçılmıştı bedeni. Kollarındaki ve karnındaki yaralardan akan kan tahta zeminde toplanmıştı. Derisi bazı noktalarda kararmıştı ve kafası pek de doğal olmayan bir açıyla yana dönüktü, görmeyen gözleri ise donuk bir şekilde yere bakıyordu.

Li-Ming koşarak Isendra'nın yanına gitti ve diz çöktü. Cansız sahirenin bedenini kollarına aldığında gözlerinden yaşlar süzülüyordu.

"Burada ne olmuş, Usta?" diye sordu.

Kafamı salladım. Li-Ming, Isendra'nın bedenini nazik bir şekilde bırakıp da ayağa kalkana kadar orada sessizce, keder içinde durduk.

"Bu ateşin tamamı büyüyle yaratılmamış," dedi Li-Ming. "Isendra'nın büyüünden kaynaklı izler silinmeye başlamış, ama izlerden bazıları daha yeni. Sonrasında olmuş bu."

"Bir büyü kullanıcısı kontrolünü yitirdiğinde sonuçları kaotik olabilir," dedim. "Bunu daha önce de gördüm."

"Büyü yüzünden ölmedi, Usta," dedi Li-Ming.

"Belki de... Ancak onun büyüü bu olaylara sebep oldu. Kasaba yok edildi ve Isendra öldü. Kimi koruyabildi? Kimi kurtarabildi? Bana bunun cevabını ver!" Doğal olmayan bu sessizlikte sesim iyice yankılandı.

"Tam bir körsün," dedi Li-Ming öfkeyle. "Isendra onlara yardım etmeye çalıştı. Bu senin yaptığın herhangi bir şeyden çok daha iyi. İnsanlar acı çekerken oturup da izlemeyeceğim. Özellikle de dünyanın bana ihtiyacı varken!"

"Peki ya senin başarısızlıkların için de insanlar hayatlarını kaybedecek mi? Isendra'nın yaptığı gibi? Kahramanlık taslamak için masumların hayatını feda etmeye razı mısın?" diye sordum.

"Hayır," dedi Li-Ming sessizce.

Sadece bir anlığına o parlak çırağım yine ufak bir kız çocuğu olmuştu. Üzgün bir şekilde düşmüş dostumun bedenine baktım, ölümünde sıradan biri gibi gözüküyordu ve başka bir şey söylemedim.

Gitme zamanı geldiğinde Li-Ming, kulübeyi büyüüyle ateşe verdi. Bir zamanlar öğretmeni olan Isendra, huzurlu bir şekilde

evin zemininde yatıyordu. Isendra'nın gözleri kapalıydı, görevini tamamlamıştı. Alevler yükselip büyür ve daha da yükseğe ulaşırken boncuk boncuk olan su, suratına göz yaşları gibi damlıyordu. Li-Ming'in koluna girip onu evden uzağa yönlendirdim.

Gözlerimiz kesişti. Üzüntü ve öfke hâlâ gözlerinde parlıyordu, ancak hepsinden öte, kararlılık görüyordum. "Başarısızlığa uğramayacağım."

Sessiz kasabadan kendi düşüncelerimize dalmış bir şekilde geçtik. Dışarıdan gizlenmiş bir şekilde her evin içinde yatan görüntü, düşününce beni hâlâ rahatsız ediyordu. Develerimize bindiğimizde geriye, Lut Bahadur'a doğru son bir bakış attım; dar tepelik yolları gecenin içinde binlerce göz kırpan fenerin ışığıyla aydınlanıyordu... Tıpkı bir ateş böceği sürüsü gibi.

* * * * *

Sanıyorum ki Li-Ming yaptıklarının ne kadar tehlikeli olabileceğini ve başarısız olması durumunda gerçekleştirecekleri ilk bu sırada farketti. Onu son gördüğüm zamana dek bir daha Isendra'nın ölümünden bahsetmedik. Li-Ming, Isendra'nın neden öldüğünü biliyor muydu? Ya da nasıl öldürüldüğünü?

Bildiğim tek şey, Lut Bahadur'daki olayların Li-Ming'in bilgiye ve öğrenmeye olan açlığını azaltmadığıydı. Hatta Isendra'nın başarısızlığını tekrarlamamak adına daha fazlasını öğrenmek için daha bile saplantılı hale geldi. Zamanının çoğunu kütüphanede, yasak bölgede geçiriyordu ve onu yasak bölgeden uzak tutmadaki bütün çabalarıma rağmen bir şekilde yolunu buluyordu. Hayatlarını normal insan ömrünün çok ötesine uzatmış büyücülerin yazıtlarından zamana hükmeden büyüleri öğrendi ve ölüme bile meydan okuyacak şekilde kendini güçlendiren, damarlarındaki

kanı zamanın kumlarıyla değiştiren deli büyücü Zoltun Kulle gibi öldürülemeyen, ancak hapsedilebilen büyücülerin hikâyele-
rini okudu. Mistik büyüün görünmez ağları üzerindeki eşsiz kavrayışıyla kendi kendine bir yerden bir yere ışınlanmak için gereken büyüleri çözdü. Canlı illüzyonları yaratmakta ustalaşarak her hareketini tekrarlayan iki kusursuz kopya yaratabilmeye başladı. Evrenin görünmez güçlerini kendi emelleri için nasıl bükebileceğine ya da es geçebileceğine dair şemalar ve parşömenleri çalıştı. Gücü büyüdükçe büyüdü; benim endişelerim de beraberinde...

İlk karşılaştığımızda herhangi bir deliliğe karışması durumunda senden Isendra'yı izlemeni istemiştim. Yaptığın seçimi sorgulamıyorum.

Bundan kısa bir süre sonra Li-Ming de kendi seçimini yaptı.

* * * * *

Yshari Mabedi'nin büyük salonu devasa bir sekizgendi ve kemerli tavanı büyücü klanlarının tarihini anlatan resimlerle boyanmıştı. Salondaki sekiz kapı, mabetteki başka koridorlara ve odalara açılıyordu, ancak hiçbirisi bu salon kadar muazzam değildi. Duvarların her bir santimetresi olağanüstü goblenlerle kaplanmıştı ve yerdeki taş fayanslar, İkiz Denizler'in ötesindeki diyarlardaki taş ocaklarından hususi getirilmişti.

Odaya girdiğimde Li-Ming salonun ortasında durmuş, yerdeki fayansların desenlerini inceliyordu. İkimiz haricinde koca salon bomboştu.

"Gittiğimi söylemeden buradan ayrılmak istemedim," dedi adımlarımın sesini duyduğunda. "Sana bu kadarını borçlu olduğumu düşünüyorum."

"Nereye gittiğini sorabilir miyim?" dedim.

"Göğü yaran bir yıldız düştü bugün ve batıya doğru düştü. Beklediğim işaret buydu. Kehanetten bahseden kitapları sen de okudun. Bunun ne anlama geldiğini gayet iyi biliyorsun. Cehennem'den gelecek istilayı yirmi yıldır bekledik ve o istila asla başlamadı. Pazar yerinde her gün duyduğum meşum alametler sayesinde eminim artık. Artık benim vaktim geldi."

"Senin yerin bir öğrenci olarak burada, Yshari Mabedi'nde. Çok tehlikeli bir kıvılcımsın ve dünya şu anda parlamaya hazır o kıvılcımı bekleyen bir ateş gibi. Kendini kontrol edemiyorsun ve eğer gitmene izin veririm, başımıza açacakların herhangi bir kıyamet senaryosundan çok daha kötü olabilir."

"Senden öğreneceğim bir şey kalmadı," dedi.

"İlk tanıştığımız günü hatırlıyor musun, Li-Ming? O gün bildiğinden fazlasını biliyorsun, ama bilgelikten hâlâ yoksunsun. Eğer gidersen sadece bir büyücü olacaksın."

"Bilgeliğin bana lazım değil. Ben zaten bir büyücüyüm ve diğer büyü kullanıcıları bu konuda bir şey yapmayacaksa bu dünyayı da ben koruyacağım." Bana sırtını döndü. "Bırak da kaderimi yerine getireyim. Burada kitaplarına gömülmüş, korkularının ardına sığınarak güvende olursun."

Elimi kaldırıp basit bir büyüyle Mabet'in kapılarını kapattım. Biz içeride kısıtlı kalana kadar hepsi teker teker kapandı.

"O zaman seni durdurmalıyım." Cübbemin uzun yenlerini dikkatle kıvırdım. "Sen benim en iyi öğrencimdin, Li-Ming, ve senin bir gün benim yerime geçip büyücü klanlarını yöneteceğine inanmıştım. Beni geçeceğine inanmıştım. Böyle olmasına üzgünüm. Belki de böyle olmasının suçu benimdir."

"İyi bir öğretmendin, Usta. Ve verdiğin dersleri görmezden gelmedim. Ama bize verilen bu hediyenin asıl amacını asla anlayamayacaksın. İşte bu yüzden ben senden daha iyiyim," dediğinde sözleri odada yankılandı.

Odaklanmaya başladığında gözlerinin kısıldığını gördüm. Etrafımızdaki enerjiyi kendimize doğru çekmeye başladığımızda duvara asılı meşaleler gürleyerek tavanı yalamaya başladı. Li-Ming'in elleri iki yana açıldı, bir nehrin ortasındaki iki sabit taş gibi birbirimize karşı dururken parmakları içeri doğru kıvrıldı. Asamı indirip önüme getirdim ve kendi gücümü odaklamak için kullandım.

"Hiç merak ettin mi, Usta, acaba senden daha mı güçlüyüm diye?" dedi Li-Ming.

"Hayır." Gülümsedim. "Etmedim."

Li-Ming'in önce hareket etmesini bekledim. Meşalelerin ışığını emen alev topları yarattı ve sanki dışarıya bile daha bir kararmış gibi geldi; ancak bu, tabii ki gözlerimin karanlığa alışması sırasında bana oynadığı bir oyundu. Alev alev yanan topları bana fırlattı, ben de onları asamla yansıtarak zemine çarptırdım. Mermer zemin kararsa da hiçbiri bana isabet etmedi. Hava alev aldığı anda nefes almakta zorlandığımı farkettilim. Li-Ming eğlenmiş bir ifadeyle bana baktı ve bir sonraki saldırısına hazırlandı. Tavandan kocaman taş parçaları söküp alevle kapladı ve üzerime yağdırmaya başladı. Asamı kafamın üzerine kaldırıp dışarı doğru bir enerji patlamasıyla düşen meteorları yakalayan ve toza çeviren, ışıldayan bir kubbe yarattım. Buna rağmen bazı büyük parçalar yere ulaşmayı başardı. Şeffaf kalkan beni saldırıdan korumuştı, ancak şiddetinin etkisi bedenimde acı dolu bir şekilde yankılanmaya devam ediyordu. Gençliğimde beni daha az etkilerdi muhtemelen, ancak şimdi tek dizim üzerine düşmeme se-

bep olmuştı. Şok dalgası yüzünden mermer zemin kırık bir ayna gibi parçalanıp çatladı ve Li-Ming bile biraz geriledi.

"Bundan daha iyisini yapman gerekecek," dedim.

Li-Ming öfkeyle hırladı ve bu sefer avuç içinden ince, parıldayan bir alev ışını çıkarttı; beni geniş bir açıyla biçmeye çalışan ışıktan ucu ucuna kaçabildim. Taşla temasa geçtikleri noktalar temiz bir şekilde bıçakla kesilmiş gibiydi. Mermer döşemeleri yarıp geçmişti ve altımızdaki zeminin çökmek üzere olduğunu hissedebiliyordum. Elimi uzatıp çökme tehlikesi içerisinde olan taşları buldum ve görünmez bir bağla güçlendirdim. Saldığım anda zemin yanında beni de götürerek çökecekti. Altımızda sert toprak değil de derin yer altı mezarları bulunduğu için düşüşten sağ çıkabileceğimi sanmıyordum. Her şeyi bir arada tutmaya çalışmanın çabası üzerime ciddi bir yük bindirmişti, asamı kavrayışından dolayı eklemlerim bembeyaz kesilmişti.

Li-Ming salonun benden tarafına bir bakış attı, zeminin çatlayıp kırıldığı noktaya doğru. Elini savurdu ve ayağımın altındaki taş parçalanarak hiçliğe karıştı. Refleksif bir şekilde bir zamanlar Isendra'nın bana öğrettiği bir numarayı hatırladım. Bir an çökmekte olan zeminde duruyordum, bir sonraki andaysa daha sağlam, az ilerideki başka bir fayansın üzerindeydim. Ancak bu kadar kısa bir mesafe için bile olsa ışınlanmanın getirdiği ızdırap inanılmazdı. Sanki binlerce parçaya ayrılmış, sonra da alev alev yanan bir iplikte tekrar bir araya dikilmiştim. Hangisinin daha büyük bir acı verdiğinden emin değildim. Li-Ming, düzenli bir şekilde tünediğim yerleri yok ediyor ve ben de başka bir bölgeye atıyordum kendimi. Bu dansı bir süre daha tekrarladık, ancak her tekrarda tepkilerimin biraz daha yavaşlamaya başladığını farkediyordum; savaş, yaşlı ve kırılğan bedenim üzerindeki yükünü göstermeye başlıyordu.

Asamı yere gömdüm ve darbeye birlikte bir gök gürültüsü kop-tu. Göz açıp kapayınca kadar salona yayılan elektrik kıvılcımları, sıçradıkları yeri patlatıp kopan mermer parçalarını dört bir yana saçtı. Elektrik salvosu büyük bir patlamayla Li-Ming'in ol-duğu tarafa doğru sıçradı, ancak genç büyücüyü yerinde bula-madı. Keskin ışık hüzmeleri havada donup kalmıştı, Li-Ming kollarını uzatmış, derin bir konsantrasyondaydı. Azimli bir şe-kilde daha fazla elektrik toplayıp gittikçe daha da büyüyen bir fırtına yarattım. Şimşekler Li-Ming'in üzerinde açılmış bir fan gibi asılıydı ve onları kontrol altında tutmakta zorlanmaya baş-lamıştı. Elektrik bedenine yayıldı ve beyaz ışık ile kıvılcımlard-an oluşan bir çağlayan gibi etrafında patladı.

Li-Ming ortadan kayboldu.

Ne yapmak istediğinden emin olamayarak fırtınayı tutuşturdum ve elektrik fırtınası gürleyen bir cehenneme dönüşerek bütün sa-lona yayıldı; beni de yakıp kurutan alevler, gücümün son dam-lasını da harcamak üzereydi. Li-Ming tekrar görüş alanıma gir-diğinde alevlerle çevrilmişti. Alevler onu yakarken bağırdığını duydum. Ben ona yaklaşırken döşemeler ayağımın altında kayı-yordu. Zeminin çökmesini önleyen büyüye daha sıkı sarılarak asamı Li-Ming'in buruşmuş silüetinin seviyesine indirdim.

"Daha öğrenecek çok şeyin var, Li-Ming."

Asamı ona doğru savurdum, ancak tam vurması gereken anda Li-Ming'in vücudu hiçliğe karıştı.

Tam sırtımı döndüğümde arkamda belirdiğini gördüm. Bir büyü, herhangi bir büyü yapmak için ağzımı açtım, ancak bir patla-mayla görüşüm sarsıldı. Büyü üzerindeki kontrolümü kaybettim ve zemini daha fazla bir arada tutamadım. Dalgalandı, parçalan-

dı ve çöktü. Düştüm ve düştüm, karanlıkta sağa sola çarparak, ta ki altımızdaki mezarların soğuk zeminine çarpana kadar.

Orada, vücudum hırpalanmış bir şekilde yatarken, ateş ve toz kokusuyla çevriliydi etrafım. Li-Ming süzülerek aşağı indi ve yanıma diz çöktü.

"Senin derslerine kulak asmadığımı düşünüyorsun, ancak yanı-lıyorsun. Isendra'nın ölümüyle vermek istediğin dersi anladım hepsinden de öte. Ama bu güç bana bir sebeple verildi ve bunu kullanmak da benim yüküm olacak. Kullanacağım da; senin gibi kendi gücümden korkmayacağım," dedi.

"Ya kontrol edemezsen?" Sesim kulak tırmalıyordu. "Bu kadar büyük bir güçle dünyayı bile yok edebilirsin."

"O zaman dünya ağlayacaktır." Bana sırtını döndü. "Sana sor-mam gereken tek bir şey var, Usta."

Sessizdim, çünkü gelecek soruyu tahmin ediyordum. Li-Ming'in benden öğrenebileceği başka bir şey yoktu.

"Isendra neden öldü? Bana doğruyu anlat," dedi.

"Senin bildiğinden fazlasını bilmiyorum."

Li-Ming başını salladı ve havaya doğru bir adım attı.

Tekrar konuşmak için ağzımı açtım, ancak gölgeler bir anda her şeyi yuttu...

* * * * *

Günler sonra uyandığımda Li-Ming şehri terk etmişti ve kimse nereye gittiğini de bilmiyordu. Bana olan biteni saklamanın hiç-bir yolu olmadığını söylediler, zira Mabet'ten yükselen duman

bulutu ve savaşımızın bıraktığı yaralar, parçalanmış ve saçılmış taşlar bütün Caldeum'dan görülebiliyordu.

İşte bu noktada büyücünün hikâyesiyle ilgili bildiklerim sona ererken bir karar vermem gerekiyor. Büyü kullanıcıları dünyamızı parçalanmanın eşiğine getirdiğinde bir Vizjerei ustası, suikastçıların ve büyücü avcılarının tarikatını kurdu, ki her şeyi tekrar riske atacak kadar çok güçlenemeyelim. Şu an benim pozisyonumda durup ilk suikastçıyla şu an seninle konuştuğumuz gibi konuşup birçok büyük, kudretli büyücünün ölüm fermanını imzaladı.

Benim için bu, ikinci defa gerçekleşiyor.

Sanıyorum ki seni Isendra'yı izlemesi için yollayanın ben olduğunu biliyordu ve buna rağmen Isendra'nın hükmünü verenin, bir gün aynısını onun için de yapabilecek olanın ben olduğunu bilmesine rağmen yaşamama izin verdi.

Şunu mutlaka anlamalısın: Li-Ming yalan söylemedi. Kütüphanedeki bazı ciltlerde yakında gerçekleşebilecek bazı olayların tasvirleri var. Hepsi de gökten kayan bir yıldızla başlıyor ve Li-Ming'le dövuştüğüm gün de gerçekten öyle bir yıldız kaydı.

Büyünün gerçek doğasını ve kendimi biliyorum. Li-Ming de bunları biliyor, ancak farklı bir yol izlemeye karar verdi. Önümüze konulan bulmaca bu, suikastçı. Peşimizdeki kötülüğe karşı kör değilim, ancak Li-Ming'in neleri göze alabileceğini düşününce de korkuyorum. Ve böylece en parlak öğrencimin, belki de bu dünyanın kurtuluşu için tek şansının ölüm fermanını imzalıyor ve haklı çıkmak için dua ediyorum.

Yine de bir yandan bu odada durup da gözü hiçbir şeyden korkmayan o küçük kız çocuğunu hatırlıyorum. Her zaman iyi olanı yapmaya çalışan özverili genç kadını hatırlıyorum; hiçbir işten

kaçmayan, hiçbir beceriyi imkansız görmeyen... Yol göstermem için bana gıptayla bakan kadını hatırlıyorum.

O seçimini yaptı, ben de kendiminkini.